

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 5 december 2011 in zaak nr. 11/14652 in het geding
tussen:

(hierna: de vreemdeling),
mede voor haar minderjarige kinderen,

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 31 maart 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om haar, mede voor haar minderjarige kinderen, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 december 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling, mede voor haar minderjarige kinderen, ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft, mede voor haar minderjarige kinderen, een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1; www.raadvanstate.nl) vloeit het volgende voort.

Indien bij de minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan de minister, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de minister door het inzetten van het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder gedeelde verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst die bij voormeld bureau in dienst is en van wie de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en een extern ingeschakelde taalanalist die op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat de taalanalyse – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de minister gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de

opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek door een deskundige laten beoordelen.

Indien de uitkomst van de contra-expertise de door de desbetreffende vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt – gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 – de gerezen twijfel in elk geval niet weggenomen.

2. In grief 1 klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij, door in het besluit van 31 maart 2011 te wijzen op de omstandigheid dat hij hoger beroep heeft ingesteld tegen de door de vreemdeling in stelling gebrachte uitspraak van 17 februari 2011 in zaak nr. 09/42402, waarin de rechtbank heeft overwogen dat concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de deskundigheid van de taalanalist met de code SOM 10 (hierna: SOM 10) zijn gelegen in vanwege het BLT door SOM 10 uitgevoerde taalanalyses in een andere zaak, ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom het door hem aan dat besluit ten grondslag gelegde rapport van 9 januari 2009 van een vanwege het BLT door SOM 10 uitgevoerde taalanalyse (hierna: de taalanalyse) zorgvuldig tot stand is gekomen. De minister betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat hij in het besluit van 31 maart 2011 een inhoudelijk standpunt over de deskundigheid van SOM 10 heeft ingenomen.

2.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 31 januari 2012 in zaak nr. 201103293/1/V1 (www.raadvanstate.nl) op het hoger beroep van de minister tegen voormelde uitspraak van de rechtbank van 17 februari 2011, geven de door SOM 10 in een andere zaak uitgevoerde taalanalyses, wat daar verder ook van zij, gezien de uitspraak van de Afdeling van 16 april 2010 en die van 29 maart 2007 in zaak nr. 200607305/1 (JV 2007/230) geen aanleiding voor het oordeel dat de minister zich onvoldoende van de deskundigheid van SOM 10 heeft vergewist. Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de minister het besluit, voor zover dat ziet op de deskundigheid van SOM 10, ondeugdelijk heeft gemotiveerd. Grief 1 slaagt.

3. In de grieven 2 en 3, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij de taalanalyse, volgens welke de vreemdeling eenduidig niet tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië is te herleiden, ten onrechte aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft gelegd. De rechtbank heeft hiertoe van belang geacht dat de onder begeleiding van De Taalstudio tot stand gekomen en door de vreemdeling overgelegde contra-expertise van 19 november 2008 (hierna: de contra-expertise), waarvan de uitkomst is dat "it is likely that the applicant was socialized in South Somalia", de door de vreemdeling gestelde herkomst uit Zuid-Somalië voldoende bevestigt, omdat de opsteller daarvan zich op het standpunt heeft gesteld dat taalanalyse geen exacte wetenschap is en dat de mate van zekerheid in de uitkomst van een contra-expertise alleen met de onderscheiden maatstaven "unlikely", "likely" of "most likely" tot uitdrukking kan worden gebracht. De minister verwijst naar uitspraken van de Afdeling van 20 september 2007 in zaak nr. 200703094/1 en 24 augustus 2010 in zaak nr. 201001036/1/V1 (www.raadvanstate.nl) en betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat

de uitkomst van de contra-expertise geen bevestiging van de door de vreemdeling gestelde herkomst vormt, dat het bewijsrisico van die bevestiging bij de vreemdeling ligt en dat meer dan één onder begeleiding van De Taalstudio uitgebrachte contra-expertises wel tot stellige uitkomsten over gestelde herkomstgebieden hebben geleid.

3.1. Uit voormelde uitspraak van de Afdeling van 24 augustus 2010 volgt dat de uitkomst van een contra-expertise, indien deze de desbetreffende vreemdeling niet buiten twijfel in het door hem gestelde herkomstgebied plaatst, geen bevestiging vormt als bedoeld in het hiervoor in 1 weergegeven toetsingskader. Hieraan doet niet af dat de contra-expertise, volgens de opsteller daarvan, niet een meer stellige uitkomst dan de in 3 vermelde maatstaven kan hebben, omdat, zo volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 18 december 2009 in zaak nr. 200806254/1/V1 (www.raadvanstate.nl), de omstandigheid dat de uitkomst van een contra-expertise een vreemdeling niet buiten twijfel in het door hem gestelde herkomstgebied plaatst, in het licht van het in 1 weergegeven toetsingskader, voor risico van laatstgenoemde komt. Daar komt bij dat in voorkomende gevallen ook deskundigen die door De Taalstudio zijn ingeschakeld en die naar aanleiding van een onder medeverantwoordelijkheid van het BLT uitgevoerde taalanalyse een contra-expertise hebben uitgebracht, wel tot een stellige uitkomst zijn gekomen, zoals onder meer blijkt uit voormelde uitspraak van de Afdeling van 20 september 2007. Gelet hierop en nu de uitkomst van de contra-expertise de vreemdeling niet zonder twijfel in Zuid-Somalië plaatst en derhalve haar gestelde herkomst niet bevestigt, heeft de minister de taalanalyse niet ten onrechte aan zijn besluitvorming ten grondslag gelegd. De rechtbank heeft dat niet onderkend.

De grieven 2 en 3 slagen.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Over het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 31 maart 2011 wordt overwogen dat, voor zover met het vorenoverwogene niet op de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden is beslist, aan deze gronden niet wordt toegekomen. De rechtbank heeft over deze gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen de vreemdeling in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin bestaat nauwe verwevenheid tussen het oordeel over deze gronden dan wel onderdelen van voormeld besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze gronden vallen thans dientengevolge buiten het geschil.

5. Het inleidend beroep is ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 5 december 2011 in zaak nr. 11/14652;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. N. Verheij en mr. J.J. van Eck, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

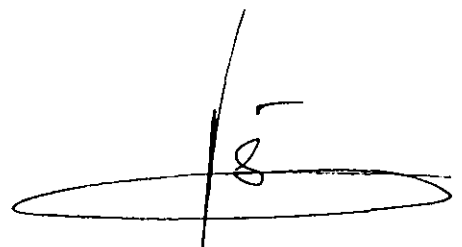
w.g. Schuurman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2012

282-610.

Verzonden: 8 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser